

Pracovní list ke knize Hermannovic holka

Na začátku kapitoly „Brundibár“ se mluví o lidech, kteří přijížděli do Terezína - mezi nimi i Evička. Bylo jich více než 140 tisíc. Žádný z nich si nezaslouží, aby se na něj zapomnělo. Vybrali jsme alespoň několik z těch, o nichž je možné dohledat více informací. **A právě ty můžeš vyprávět jejich příběh..**

Hanuš Josef „Honza“ Treichlinger

- Honza se narodil 2. ledna 1929.
- V šesti letech osiřel a vyrůstal pak u tety Idy a její rodiny, spolu s nimi byl v lednu 1942 deportován do Terezína.
- Chtěl se stát hercem a měl velký talent.
- Hrál hlavní roli Brundibára ve stejnojmenné opeře Hanse Krásky v Terezíně.
- Hrál všech 55 představení a nikdy nechyběl.
- Poslední představení Brundibára se hrálo v září 1944.
- 16. října 1944 byl deportován do Osvětimi, kde byl zavražděn.

Přečti si o Honzovi více v článku nebo se podívej na krátkou reportáž České televize.

QR kód k reportáži
v ČT a článku na
Lidovky.cz

Napiš, co bys o něm řekl/a rodičům nebo prarodičům, kteří Honzův příběh možná neznají.

„Mami, představ si, že jsme si dnes ve škole četli knížku, kde se psalo o dětské opeře Brundibár, kterou hráli v Terezíně. Hlavní roli vždy hrál stejný kluk a víš, že ...“

Zkus napsat krátký text, kterým bys Honzu připomněl třeba na sociálních sítích.

Petr Ginz

- Petr se narodil 1. února 1928.
- Nadaný a zvědavý kluk - psal povídky i básně, zajímal se o vědu, maloval.
- V říjnu 1942 byl deportován do Terezína – jako jediný z rodiny.
- V Terezíně začal vydávat časopis Vedem, kam přispívali i další kluci.
- 29. září 1944 byl deportován do Osvětimi, kde byl zavražděn.
- Také jeho mladší sestra a později i tatínek byli deportováni do Terezína. Oba přežili.
- První izraelský astronaut Ilan Ramon vzal v roce 2003 do vesmíru kopii Petrova obrazu *Měsíční krajina*. 1. února 2003 celá posádka raketoplánu Columbia při návratu na Zemi zemřela.
- Petrova *Měsíční krajina* se ale do vesmíru vrátila, v roce 2018 ji na Mezinárodní vesmírnou stanici (ISS) vzal americký astronaut Andrew Feustel.

Přečti si o Petrovi více v článcích a reportážích na Českém rozhlasu a v České televizi nebo ve vzpomínkách jeho sestry.

Napiš, co bys o něm řekl/a rodičům nebo prarodičům, kteří Petrův příběh možná neznají.

Najdeš v článcích celý text Petrovy básně *Dnes už je jasno lidem?* Na jaké zákazy Petr v básni z roku 1942 odkazuje?

QR kód ke čtyřem
článkům
a reportážím

Pracovní list ke knize Hermannovic holka

Friedl Dicker-Brandeisová

- Friedl se narodila 30. července 1898 a vyrůstala s tátou, který pracoval v papírnictví. Sama později studovala umění ve Vídni a následně na Bauhausu ve Vymaru.
- Jako mladá vstoupila do komunistické strany a za politickou činnost byla uvězněna.
- Emigrovala do Československa, kde se vdala a dál tvořila.
- V roce 1942 byla Friedl kvůli židovskému původu deportována do Terezína.
- V Terezíně vedla výtvarné kurzy pro děti - díky arteterapii se snažila dětem pomoci vyjádřit své emoce a zpracovávat je.
- Když její byl její manžel zapsán na transport do Osvětimi, přihlásila se dobrovolně i Friedl. Deportována byla 6. října 1944 a nedlouho poté byla zavražděna.
- Mnoho kreseb jejích terezínských žáků se zachovalo. Uschovala je buď sama Friedl, nebo strýc jedné z holčiček, která pod jejím vedením malovala.

O Friedl nebylo publikováno tolik, ale můžeš se podívat na krátkou reportáž České televize a přečíst si články.

Arteterapie, pomocí které Friedl pomáhala dětem v Terezíně, se používá i dnes. Můžeš si přečíst, jak s ní pracuje třeba organizace Člověk v tísni.

Napiš, co bys o Friedl řekl/a rodičům nebo prarodičům, můžeš zmínit i arteterapii a najít obrázky, které Friedl a její žáci v Terezíně malovali.

QR kód k článkům o Friedl, sbírce jejích kreseb i arteterapii u ČVTF

Eva Erbenová

- Eva se narodila 24. října 1930, jmenovala se Löwidtová. Rodiče ji chtěli před válkou poslat do bezpečí, do Velké Británie, ale odmítla odjet.
- 10. prosince 1941 byla s rodiči deportována do Terezína. O tři roky později tatínek zemřel při stavbě nového tábora a Eva s maminkou byly deportovány do Osvětimi.
- V dubnu 1945 byly obě zařazeny do tzv. pochodu smrti. Maminka zemřela, Evě se zázrakem podařilo utéct.
- Zesláblé mladé slečny se ujala rodina Jahnových a ukrývala ji až do konce války.
- Eva válku přežila. Seznámila se se svým budoucím manželem Petrem a společně odešli v srpnu 1948 do Paříže a odtud dále do Izraele, kde se jim narodily tři děti. Dnes už je Eva vdova, radost jí ale dělá 9 vnoučat a 15 pravnoučat.
- Eva je autorkou dvou knih a její příběh krásně popisuje i knížka *Životy Evy L.*
- V Terezíně se s Evou Hermannovou setkávaly málo, ale v dospělosti se přátelily.

Přečti si o Evě více v článcích nebo si poslechni její vyprávění pro Paměť národa.

Napiš, co bys o ní řekl/a rodičům nebo prarodičům, kteří Evin příběh možná neznají.

Slyšel/a jsi už někdy o vlcích, které před druhou světovou válkou odvážely židovské děti do bezpečí Velké Británie? Sir Nicholas Winton takto zachránil 669 dětí. Podívej se na reportáž o něm a vyprávěj jeho příběh kamarádům.

QR kód ke rozhovorům a článkům na Paměť národa a Český rozhlas a k reportáži o Siru Wintonovi

Pracovní list ke knize Herrmannovic holka

Mnoho příběhů bylo zapomenuto. Neměl je kdo vyprávět. Jiné se objevují v pamětech přeživších, ale nestaly se známými. Jsou to obyčejné vzpomínky na příbuzné a kamarády, které by vlastně nebyly ničím zvláštní, kdyby do jejich životů tak krutě nezasáhla druhá světová válka. Často jde jen o zmínky, ale i ty jsou více než jen pouhá jména, čísla a data v dlouhých seznamech obětí.

Hugo Herrmann byl velmi pracovitý muž a úspěšný obchodník a také hodně přísný tatínek. Jako dědeček to s malými dětmi moc neuměl, ale vše doháněla jeho laskavá manželka **Fanny**. Oba byli coby osmdesátiletí deportováni do Terezína, kde brzy zemřeli. Jejich syn Ervín, Eviččin tatínek, dělal vše pro to, aby jejich jména nebyla zapomenuta.

Věrka Weissbarthová byla Eviččina kamarádka v Prostějově. Evička na ni vzpomínala jako na nadanou malířku. Krutý osud potkal už Věrčin tatínek, houslistu, který byl umučen za to, že odevzdal obyčejné housle místo svých vzácných. Na Věrku se nám zachovala smutná vzpomínka díky korespondenčnímu lístku, který jí Evička psala do Terezína. Šlo o obyčejný dopis kamarádce, který však nebyl nikdy doručen, protože Věrka už tou dobou nežila. Byla zavražděna v Malém Trostinci 8. 9. 1942. Věrce bylo 12 let.

Petr Herrmann byl Eviččin bratranec. Ačkoliv byl starší než ona, měla ho moc ráda. A moc ráda měla tohoto mladého tichého právníka i jeho přítelkyně Marie. Dnes už se asi nedozvíme, proč si Petr svou milovanou Marii nevzal za ženu. Možná nesouhlasili rodiče, možná ji nechtěl ohrozit. Nikdo tehdy nevěděl, že by díky manželství s křesťankou měl větší šanci přežít. Byl zavražděn v Osvětimi. Marie na něj nikdy nezapomněla a navštěvovala Evičku i jako dospělou paní a maminku syna Míši, který je prý Petrovi podobný.

Více se k jednotlivým příběhům dočteš v knize Evy Herrmannové *Poslední Herrmannovic holka* (jedná se o paměti a je určena spíše pro dospělé). Zmínky jsou i v dětské knize Kláry Dvořákové *Herrmannovic holka*

A jeden úkol na závěr. Poznáš, kdo je na obrázku?
Nápovědou mohou být iniciály H.K. a dětská opera Brundibár.